

Sygn. akt II Ka 387/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale prokuratora Piotra Wrzesińskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2023 r.

sprawy **L. Ś.**

oskarżonego o czyny art. 216 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku z dnia 30 września 2022 r.

sygn. akt II K 471/21

I. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt 3 i 4 w ten sposób, że:

a) uniewinnia oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i w związku z tym uchyla też zobowiązanie oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonego zawarte w pkt. 8.

b) na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu orzeczone kary w pkt 1 i 2 za zbiegające się przestępstwa i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. F. kwotę 516,60 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym w należnej od niego części, całością tych kosztów obciążając Skarb Państwa.

Karol Skocki

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 387/22	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 30 września 2022r., sygn. akt II K 471/21		
0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.1.1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.1.2.1. Ustalenie faktów					
0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów				
0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu		
0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				

Lp.	Zarzut		
	<p><u>Apelacja obrońcy oskarżonego, który zarzucił:</u></p> <p>1. Obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu L. Ś. a mianowicie art. 190 § 1 kk, polegającą na niewłaściwym zastosowaniu powołanego przepisu do ustalonego stanu faktycznego i błędnym przypisaniu oskarżonemu popełnienia czynu stypizowanego w tym przepisie, pomimo niewyczerpania przez L. Ś. ustawowych znamion zarzuconego mu przestępstwa,</p> <p>2. Obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść orzeczenia a mianowicie: art. 424 § 1 pkt. 1 kpk i art. 410</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

kpk w zw. z art. 4 kpk , art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej i jednostronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, poczynionej z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, bez uwzględnienia okoliczności przemawiających na korzyść oraz dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez:

-
nieumotywowanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób wymagany prawem powodów, dla których wersję zdarzeń przedstawioną przez

oskarżonego co do każdego z zarzucanych mu czynów Sąd uznał za niewiarygodną,

- uznanie w całości za wiarygodne, konsekwentne i logiczne zeznań pokrzywdzonej M. J. i świadka P. T. w sytuacji, gdy niniejsze postępowanie wykazało, iż pokrzywdzona od początku miała się z prawdą w zakresie opisu zachowania oskarżonego, przypisując mu takie zachowanie i właściwości, które w ogóle nie miały miejsca, a mianowicie próbowała przekonać organy postępowania, że oskarżony miał jej grozić zniszczeniem samochodu, co ostatecznie nie zostało potwierdzone a winno rzutować na ocenę wiarygodności zeznań świadka również w pozostałym zakresie tj. w

zakresie oceny
podawanych
przez świadka
informacji co do
używania przez
oskarżonego
wobec świadka
słów
powszechnie
uznawanych za
wulgarne,

- uznanie za
wiarygodne
zeznań
świadków –
funkcjonariuszy
Policji D. Z.
i J. W. w
sytuacji, gdy
zgromadzone w
sprawie inne
dowody z dnia
1 października
2021r. w
szczegółności
nagrania
przedłożone
przez świadka
G. A. (1)
oraz zeznania w/
wym a także
świadka K. S.
wersji zdarzenia
podawanej przez
świadków nie
potwierdzają,

- pominięcie tej
okoliczności, iż
sam
pokrzywdzony
A. S., którego
zeznania Sąd
w całości uznał
za wiarygodne,
konsekwentne i
logiczne,
przyznał w toku
rozprawy z dnia

17 stycznia 2022 r., iż nie obawia się gróźb kierowanych przez oskarżonego, co sprawia, iż przypisanie oskarżonemu czynu zarzucanego mu w pkt. III jawi się jako dowolne.

W konsekwencji powyższych naruszeń Sąd I instancji dopuścił się:

3. Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść, polegającego na przyjęciu, niezgodnie z treścią przeprowadzonych toku postępowania dowodów, że oskarżony L. Ś. popełnił zarzucone mu przestępstwa, podczas gdy z obiektywnego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie sposób wysnuć wniosku, że jego zachowanie wyczerpało

	<p>ustawowe znamiona przypisanych czynów.</p> <p><u>Apelacja prokuratora, który zarzucił:</u></p> <p>obrazę przepisu prawa materialnego - art. 86§1 k.k. poprzez zastosowanie całkowitej absorbcji przy wymiarze kary łącznej za przestępstwa przypisane oskarżonemu L. Ś. z art. 216§ 1 k.k., art. 226§ 1 k.k. oraz z art. 190§ 1 k.k., podczas gdy przepis ten obliguje sąd do wymierzenia kary łącznej powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się</p>			

uchybień w ocenie dowodów w zakresie czynów z art. 216 § 1 kk i art. 226 § 1 kk, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów w tym zakresie przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.

Sąd, w zakresie czynów z art. 216 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena

zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego nie
uchybia treści
art. 410 k.p.k.

W pierwszej
kolejności
wskazać należy,
iż wbrew
twierdzeniom
skarżącego
obrońcy Sąd I
instancji
prawidłowo
uznał za
wiarygodne
zeznania
świadków M.
J., P. T. oraz
funkcjonariuszy
policji D. Z. i J.
W. a zeznania te
z kolei pozwoliły
na przypisanie
oskarżonemu
sprawstwa w
zakresie czynów
z art. 216 § 1 k.k.
i art. 226 § 1 k.k.
Sąd I instancji
słusznie nie
dopatrzył się
rozbieżności w
zeznaniach M.
J., które przecież
potwierdzone
zostały
zeznaniem
świadka P. T. i
stanowiły
kompatybilną i
logiczną całość.

Analogicznie
należy traktować
zarzuty obrony
w zakresie
dokonanej przez

Sąd I instancji oceny zeznań funkcjonariuszy policji D. Z. i J. W.. Nie ma racji skarżący obrońca, iż na uznanie tych zeznań za wiarygodne nie pozwala przedłożone w sprawie nagranie.

Przecież jak zeznał sam świadek G. A. (2), który dokonał przedmiotowego nagrania, to nagrał jedynie tylko część zdarzenia a oskarżony stał w miejscu zdarzenia znacznie dłużej i nadal wyzywał.

Zasadny natomiast okazał się zarzut w zakresie art. 190 § 1 k.k. Jak słusznie wskazuje skarżący, z uwagi na treść zeznań pokrzywdzonego A. S. na rozprawie w dniu 17 stycznia 2022r. tj.:” Oskarżony tego dnia latał pijany po ulicy już od samego rana. Ze względu na

zaszłości jakie są pomiędzy nami wykrzykiwał różnego typu epitety pod moim adresem. Ja znam oskarżonego od dawna i nie przejmuję się tym co gada.”

Powyższe zeznania powodują, iż nie została spełniona przesłanka umożliwiająca przypisanie sprawstwa w zakresie art. 190 § 1 k.k., tj. konieczność wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy a to z kolei implikowało Sąd do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k.

Co do zarzutu prokuratora to należy się zgodzić z nim, bowiem przepis art. 86 §1 k.p.k.

Stanowi, że „sąd wymierza karę łączną w

<p>granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy...” .</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego L. Ś. od wszystkich zarzucanych mu czynów,</p> <p>- ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p> <p>- wymierzenie kary łącznej powyżej wymierzonej kary jednostkowej, a mianowicie 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i uznał, iż sprawstwo i wina w zakresie czynów z art. 216 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. ocenione zostały przez Sąd I instancji prawidłowo.

Zasadny natomiast okazał się zarzut w zakresie czynu z art. 190 § 1 k.k., z uwagi na brak wypełnienia ustawowych znamion tego czynu.

Podobnie, co do zasady, okazał się zasadny wniosek prokuratora, co do podwyższenia kary łącznej, jednakże wnioskowana kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności byłaby rażąco surowa, tym bardziej, że oskarżony został uniewinniony od jednego z zarzutów.

4.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE**

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1. Sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie czynów z art. 216 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k.		
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy		
Sprawstwo i wina oskarżonego w w/w zakresie nie		

budzi wątpliwości		
0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>0.0.1.- uniewinnia oskarżonego od zarzutu popętnienia przestępstwa z art. 190 § 1 kk i w związku z tym uchylenie zobowiązania oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonego zawarte w pkt. 8,</p> <p>- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu orzeczone w pkt. 1 i 2 za zbiegające się przestępstwa i orzeka karę łącną 1 roku pozbawienia wolności</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		

Zasadny okazał się zarzut w zakresie przestępstwa art. 190 § 1 k.k. Prawidłowa ocena dowodów, w szczególności zeznań pokrzywdzonego A. S. na rozprawie w dniu 17 stycznia 2022 r. pozwoliły na przyjęcie ustaleń, iż nie została spełniona przesłanka umożliwiająca przypisanie sprawstwa w zakresie art. 190 § 1 k.k., tj. konieczność wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy. Warunkowało to uchylenie obowiązku przeproszenia pokrzywdzonego.

Powyższa zmiana z kolei zrodziła konieczność wymierzenia na nowo kary łącznej. Sąd Odwoławczy połączył oskarżonemu orzeczone kary w pkt. 1 i 2 za zbiegające

<p>się przestępstwa i orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zgodnie z brzmieniem przepisu art. 86 § 1 k.k. odnoszącego się do granic wymiaru kary i celów tej kary określonych w art. 85a k.k.</p>			
<p>0.1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III i IV	<p>O kosztach procesu orzeczono stosownie do § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1714 z późn. zm.) oraz art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalniając oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w</p>	

	postępowaniu odwoławczym z uwagi na jego trudną sytuację materialną i osobistą.	
7. PODPIS		
Karol Skocki		

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i sprawstwo oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------